

Međri våva subbaminne.

Süddame römu stus.

Apostel ütleb uskliko ristirahwa süddamettest: „Kui furwastatud, agga ikka röömsad.” 2 Kor. 6, 10.

Süs tahhan minna ka römu s olla omma süddames, tulgo, mis taht, minno peale! — Kui sinna uskmatta hing tahhad omma süddant tühja murretsemisega närrida, süs närr peale; agga minna weretan keik omma murred Jeshowa peale; kui temma toimetab hästi.

Tulge süs, ja katsuge omma joudu, kas teie fate mind mo Õnnisteggiast árralahhutatud? — Kui ka sinna, kurri waim, tulleksid mind hirmotama mo pattude pärast, süs ütlen so vasto: „Taggane minnust, Satan, mo Jeesusse werri on ka mo ellepunnased pattud

puhtaks pesnud, et mo õigusse kuub peab nüüd walgem ollema, ja parreminne paistma, kui päike. Sedda, mis mo Lunastaja mulle armust on kinkinud, ei tohhi sinno furjad füned mitte mo käest árrakiskuda!”

Jääb minno iho haigeks, olgo peale: Laatsarus, Marta ja Maria wend, sedda Jeesus armastas, jai ka haigeks. Se wäggew ellowürst, kes tedda pimmeda haua seest satis jälle ellowalgusse siisse, on ka minno heaks walmis mind üllesaitama mo tõiwewodi peält. Eks ma olle mitto aastat járrestikko ihotervisses ellanud, mis se paar näddalaid hagingut woib mulle kahjo tehha? — Ma kannatan sedda römoga! Kui jubba üks ilmalik emma kannab keige rohke, minne hoolt selle lapse eest, kes praego haige on: eks süs mo taewalikko ja